

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-142/2025-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja HESA Group d.o.o., Zagreb, Trg Ivana, Antuna i Vladimira Mažuranića 13, OIB: 66631337112, kojeg zastupa punomoćnik Ante Župić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župić & Partneri d.o.o., Zagreb, Pere Budmanija 1, protiv tuženika IMPERIUM IMMOBILIARE d.o.o., Zagreb, Ilica 87, OIB: 74860673682, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Loboja, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zamjenika punomoćnika tuženika i zastupnika po zakonu tuženika, s danom objave 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. UPP/OS-Ovrv-1110/2024 od 1. listopada 2024. koje je donio javni bilježnik Medina Karahasanović iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.125,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. veljače 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 8 (osam) dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. UPP/OS-Ovrv-1110/2024 od 1. listopada 2024. koje je donio javni bilježnik Medina Karahasanović iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 3.125,00 EUR za dan 23. veljače 2024. te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 1.908,97 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 642,87 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. rujna 2026. do isplate te zahtjev za isplatu zateznih kamata na troškove postupka od 1.908,97 EUR preko kamatne stope dosuđene pod točkom III. izreke presude.

Obrazloženje

1. Postupak u ovoj pravnoj stvari započeo je 9. rujna 2024. podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (računa br. 036-POSL1-01 od 8. veljače 2024. – list 7. spisa) na osnovu kojeg je javni bilježnik Medina Karahasanović iz Zagreba 1. listopada 2024. donio rješenje o ovrsi pod brojem UPP/OS-Ovrv-1110/2024 kojim je naloženo tuženiku (tada ovršeniku) da namiri tražbinu tužitelja (tada ovrhovoditelja) u iznosu od 3.125,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. veljače 2024. do isplate te da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Zatezne kamate su određene po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. – dalje: ZOO) koja se primjenjuje na odnose proizašle iz trgovačkog ugovora.

2. Nakon što je tuženik protiv citiranog rješenja o ovrsi podnio prigovor kojim je u cijelosti osporio tražbinu tužitelja, ovaj je sud rješenjem pod brojem Povrv-145/2025-3 pod 21. veljače 2025. (list 47.-49. spisa) navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te je u tom dijelu ukinuo provedene radnje, a postupak je, nakon pravomoćnosti navedenog rješenja (28. srpnja 2025. – list 108.-110. spisa), nastavljan kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

3. Sud je navedenim rješenjem upozorio stranke su, u skladu s odredbom čl. 461.a st. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka USRH, 84/08, 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka USRH i 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje: ZPP), na njihovu dužnost postupanja u skladu sa stavcima 6. i 7. navedene zakonske odredbe.

4. Tužitelju u prijedlogu za ovrhu, koji se sada smatra tužbom, navodi da prema tuženiku ima dospjelo, a nepodmireno potraživanje u iznosu od 3.125,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama, koja se tražbina odnosi na račun za 100% sponzorstvo (Bronze paket) za R:ED konferenciju – Ugovor br. 5.

4.1. Podneskom od 11. ožujka 2025., koji je podnesen u roku iz čl. 461.a st. 6. ZPP, pojasnio je osnovu i visinu utužene tražbine te je predložio dokaze za utvrđenje iznijetih činjenica u bitnom navodeći da je tužitelj organizator poslovnih konferencija, pa tako i konferencije RE:D (Real Estate development) na kojoj je moguće sudjelovati na dva načina: putem kupnje kotizacija za svaku osobu koja je prijavljena za sudjelovanje ili na način da se postane partner konferencije odabirom jednog od sponzorskih paketa. Navodi da je tuženik sudjelovao na konferenciji odabirom sponzorskog paketa za status Bronze partnera, što je uključivalo sudjelovanje u panelu drugog dana konferencije, logotip tuženika na svim materijalima konferencije, promociju tuženika na društvenim mrežama, dvije kotizacije za djelatnike tuženika, uključivanje tuženika u službenu aplikaciju konferencije putem kratkog opisa do 50 riječi, najavu sudjelovanja tuženika u jednom od službenih newslettera do 50 riječi, 20% popusta na dodatne ulaznice za konferenciju, popis svih sudionika nakon održavanja konferencije. Pojašnjava da su stranke poslovnu suradnju dogovorile na sastanku zastupnika po zakonu tuženika i zastupnika po zakonu tužitelja 31. siječnja 2024. na kojem je sudjelovao i Denis Dilberović te je dogovoreno sudjelovanje tuženika na konferenciji RE:D za 2024. godinu kao Bronze partnera za iznos od 2.500,00 EUR uvećan za pripadajući PDV, odnosno za ukupan iznos od 3.125,00 EUR, što je tuženik potvrdio e-mailom od 2. veljače 2025. Tužitelj navodi da je on u cijelosti ispunio svoju obvezu iz ugovora, što tuženik nikada nije osporio, štoviše u komunikaciji s tužiteljem je obećavao podmiriti sud pa tako i u e-mailu od 16. travnja 2024.

5. Tuženik u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, navodi da usluga koja je obračunata utuženim računom u bitnom nije isporučena. Naveo je da nikad nije dobio potpisani ugovor od strane tužitelja te navodi da samim time ne postoji jasno definirana obveza pa tako niti pravo na naknadu koje je definirana ugovornim odredbama.

5.1. Podnescima od 25. ožujka 2025 (list 102.-103. i 104.-105. spisa) ističe da nije koristio pravo na odbitak pretporeza po spornom računu i da on nije knjižen u poslovnim knjigama tuženika. Istaknuo je da je ugovor među strankama potpisan, ali da nije u cijelosti izvršen pa tako tužitelj nije istaknuo logotip tuženika na službenim materijalima konferencije, kotizacije djelatnika nisu konzumirane niti je omogućena njihova konzumacija, aplikacija konferencije nije bila dostupna tuženiku niti mu je dostavljena bilo kakva pristupna obavijest, tuženik nije dobio najavu sudjelovanja u newsletteru niti su djelatnici tuženika sudjelovali na konferenciji ili iskoristili bilo kakve pogodnosti predviđene Bronze paketom. Smatra da sama činjenica sudjelovanja zastupnika po zakonu tuženika na panelu ne predstavlja samostalnu osnovu za naplatu cijelog paketa. Vezano za e-mail poruku od 16. travnja 2024. ističe kako se radilo o nesporazumu odnosno kako ona ne predstavlja izričito priznanje duga te je poslana u trenutku kad nije bila do kraja razjašnjena priroda i opseg ispunjenja ugovornih obveza tužitelja.

6. Sud je tijekom postupka izvršio uvid te je pročitao isprave koje prileže spisu. Ujedno su saslušani svjedok Denis Dilberović (list 195.-196. spisa), zastupnik po zakonu tužitelja Marina Franolić (list 179.-180. spisa) i zastupnik po zakonu tuženika Filip Brkan (list 196.-197. spisa).

7. Ocjenom provedenih dokaza i to svakog zasebno i dovođenjem svih provedenih dokaza u međusobnu vezu (čl. 8. ZPP), kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev osnovan u pretežitom dijelu.

8. Naime, predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 3.125,00 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. veljače 2024. do isplate.

9. Među strankama nije sporno da su bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o sudjelovanju na R:ED konferenciji 2024. br. 2024-5, kao niti da je zastupnik po zakonu tuženika sudjelovao kao panelist na predmetnoj konferenciji, međutim sporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva s obzirom na tuženikove navode da tužitelj nije u cijelosti ispunio sve ugovorene obveze.

10. Uvidom u dokumentaciju u spisu, utvrđeno je da su stranke sklopile Ugovor o sudjelovanju na R:ED konferenciji 2024. br. 2024-5 (list 84.-87. spisa), kojim ugovorom je ugovorena cijena sudjelovanja (sponzorski paket) na konferenciji R:ED /Real Estate development/ 28.-29. veljače 2024. u iznosu od 2.500,00 EUR uz pripadajući PDV (čl. 4.). Tužitelj se tim ugovorom tuženiku obvezao osigurati usluge koje su taksativno navedene u čl. 2. (sudjelovanje u panelu drugog dana, logotip tuženika na svim materijalima konferencije, promocija tuženika kroz društvene mreže konferencije, dvije kotizacije za djelatnike tuženika, uključivanje u službenu aplikaciju uz opis tvrtke do 50 riječi, najava sudjelovanja tuženika u jednom od službenih newslettera do 50 riječi, 20% popusta na sve dodatne ulaznice, popis svih sudionika nakon održavanja festivala).

11. Iz e-mail korespondencije u spisu (list 53.-75.) proizlazi da su stranke komunicirale u vezi izvršenja ugovora te da je zastupnik po zakonu tuženika sudjelovao na predmetnoj konferenciji kao predavač (panelist) (list 80.-81. spisa), da je logotip tuženika bio istaknut na popisu partnera konferencije (list 82. spisa) i da je zastupnik po zakonu tuženika bio naveden (sa pripadajućom fotografijom) kao predavač (list 83. spisa)

12. Iz e-maila tuženika od 16. travnja 2024. (list 76.-77. spisa), kojim je tuženik odgovorio na e-mail Denisa Dilberovića od 15. travnja 2024. (list 77.-78. spisa), proizlazi da je tuženik njime obavijestio tužitelja da je nalog za plaćanje utuženog računa dao još prije konferencije, međutim da je tuženik prije 1,5 mjesec (dakle, početkom ožujka 2024.) doživio hakerski napad u kojem mu je počišćen račun, uslijed čega se zatekao u nezahvalnoj i izazovnoj poslovnoj situaciji. Tim je putem zastupnik po zakonu tuženika zamolio za još malo strpljenja te se naveo da će on kao fizička osoba, ako to ne srede, direktno izvršiti uplatu pa će napraviti cesiju ili slično.

13. Saslušan kao svjedok, Denis Dilberović je naveo da je za tužitelja radio kao vanjski suradnik preko svog obrta. Iskazao je da je tužitelj organizirao konferenciju R:ED (za investicije) te je svjedok kontaktirao zastupnika po zakonu tuženika Filipa Brkana kao jednog od potencijalnih sponzora nakon čega su, zajedno sa zastupnicom po zakonu tužitelja, održali sastanak na kojem su prošli sve detalje i načelno dogovorili sudjelovanje tuženika na konferenciji, koje je kasnije potvrđeno e-mailom. Svjedok je dodatno naveo da je sponzorski paket uključivao sudjelovanje na panel diskusiju uz ostale standardne stvari: isticanje loga na web stranici i aplikaciji, na ekranima za vrijeme konferencije, određeni broj kotizacija, newsletter i sl. Tužitelj je tuženiku, na traženje zastupnika po zakonu tuženika, odobrio popust te je svjedok tuženiku poslao ugovor i dogovorili su detalje. Nakon potpisivanja ugovora su prikupljali materijale sukladno dogovoru i ugovoru te ih objavljivali i pripremali se za konferenciju. Svjedok je također naveo da je na konferenciji sve bilo kako je dogovoreno što se tiče sudjelovanja na panelu, dok se ne sjeća da je bilo nekih problema ili pitanja. Naveo je da su kontinuirano komunicirali te se sjeća da je dvoje zaposlenika tuženika tamo bilo preko kotizacije. Ne sjeća se imena i prezimena tih djelatnika tuženika, nego samo njihovog izgleda. Iskazao je da su se one registrirale i da su komunicirali s njima, sjeća se da su te dvije cure išle u pušionicu koja je samo za osoblje.

14. Saslušana kao stranka stranka u postupku, zastupnica po zakonu tužitelja Marina Franolić je navela da je početkom 2024. Denis Dilberović, vanjski suradnik tužitelja, stupio je u kontakt sa zastupnikom po zakonu tuženika u vezi organiziranja poslovne konferencije R:ED te je isti 31. siječnja 2024. došao na sastanak u ured tužitelja gdje mu je tužitelj predložio suradnju na način da bude sponzor, da sudjeluje u programu i da bude promoviran kroz komunikaciju konferencije. Iskazala je da mu je cijena bila visoka te je predložio da posebno izrade paket suradnje samo za njega, što je tužitelj i napravio te je tuženiku poslan prijedlog koji je tuženik 2. veljače 2024. putem e-maila prihvatio. Direktorica tužitelja je navela da su 5. veljače 2024. potpisali ugovor te su krenuli sa realizacijom tako da je logotip tuženika bio objavljen u svim newsletterima, bio je najavljen kao predavač na konferenciji, najavljen je bio na društvenim mrežama (Linkedin i Instagram), dobio je pristup da prijavi dva djelatnika te je prijavio Amru Gluhic (agentica za nekretnine) i Mateu Janječić (voditelj ureda) 19. veljače 2024. i one su sudjelovale kao sudionici (kao dvije gratis kotizacije u sklopu konferencije). Dalje je navela da je opis firme poslan kroz newsletter tužitelja sukladno ugovoru. Iskazala je da se konferencija održavala 28. i 29. veljače 2024. te je zastupnik po zakonu tuženika bio oba dva dana na konferenciji, s time da je 29. veljače 2024. sudjelovao na jednoj panel diskusiji. Dodala je da su podaci o firmi tuženika objavljeni na tužiteljevoj aplikaciji konferencije i da je logotip tuženika bio na svim materijalima (ekran pokrivalo - za vrijeme pauza i promjene prezentacija te na ekranu na kojem su bili svi izvođači kontinuirano). Navela je da je tužitelj račun poslao tuženiku 25. veljače 2024. koji tuženik nije platio pa ga je nekoliko puta zastupnica po zakonu tužitelja osobno zvala u vezi plaćanja, na što je zastupnik po zakonu tuženika rekao da će račun biti plaćen. Nakon toga su mu e-mailom poslali podsjetnik te je rekao da je imao hakerski napad na računalu i da će to, ako treba, fizički platiti pa da će provesti cesiju. Zaključno je navela da je susrela zastupnika po zakonu tuženika 23. svibnja 2024. i pitala za plaćanje, kojom prilikom joj je rekao da ima financijskim poteškoća pa mu je ponudila da plaća po 500,00 EUR mjesečno na što je rekao da je to odlična ideja, ali nije ništa platio.

15. Zastupnik po zakonu tuženika Filip Brkan, koji je također saslušan u svojstvu stranke, naveo je u svom iskazu da su se na sastanku kod tužitelja definirale pojedinosti koje osporava u prigovoru u ovom sporu (isticanje vizualnog identiteta firme, kotizacije za zaposlenike, vrijeme sudjelovanja na panelu, panelisti, newsletter). Naime, u puno materijala nije bio istaknut logotip tuženika, to nije bilo istaknuto niti u newsletterima koje su slali, niti u novinskim člancima, a što je zastupnik po zakonu tuženika usmeno isticao prema tužitelju tijekom kampanje i na samoj konferenciji. Dakle, tužitelj je u komunikaciji sa javnosti propustio istaknuti logotip tuženika te je on bio istaknut jedino na panelu. Dodao je da mu za aplikaciju nikad nije dostavljen pristupni formular i nikad se nije ulogirao, a niti je dobio najavu sudjelovanja newsletterom. U odnosu na kotizacije za zaposlenike tvrdi da nitko od tuženikovih zaposlenika nije bio na konferenciji. Pojasnio je da je imao mogućnost dovesti svoje zaposlenike, ali da ih nije doveo te da je tamo bio sam, a nije ih doveo jer su mu rekli da će biti ograničen broj ljudi pa ako bude mjesta da će mu dati zeleno svjetlo da oni dođu, što se nije dogodilo. Rekli su mu da je taj dan previše ljudi tamo, a kako nije bio najveći sponzor, da će mu javiti ako oni mogu doći. Iskazao je da je tužitelj u tom cijelom paketu ispoštovao sudjelovanje zastupnika po zakonu na panelu, dok sve ranije navedeno nisu izvršili. Dodao je da su kasnije bili u telefonskom kontaktu i da je na sve to ukazivao, međutim nisu htjeli korigirati iznos koji treba biti plaćen. Ujedno je naveo da je osporio račun, ali se ne sjeća kako, vjeruje da je to bilo pismeno, ali se ne sjeća kada. Potvrdio je da je poslao e-mail od 16. travnja 2024. te je naveo da je to bilo u razdoblju kad su rekli da će korigirati račun.

16. Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu svjedoka Denisa Dilberovića koji je neposredno ocijenjen kao iskren, uvjerljiv i životno logičan. Osim toga, iskaz svjedoka u međusobnom je suglasju sa kazivanjem zastupnice po zakonu tužitelja, koji je također prihvaćen kao dosljedan, uvjerljiv i neproturječan, te sa materijalnim dokazima u spisu.

17. Iskazu zastupnika po zakonu tuženika sud nije povjerovao u dijelu u kojem je naveo da je osporio račun koji je predmet ovog spora i da je nakon održavanja konferencije bio u usmenom kontaktu sa tužiteljem u vezi korekcije iznosa računa, a budući da su ti navodi proturječni ostalim dokazima koje je sud izveo tijekom postupka.

18. Naime, tuženik je, kao pravna osoba, kojoj je nesporno dostavljen račun za sponzorstvo, a služeći se pažnjom dobrog gospodarstvenika u smislu čl. 10. ZOO, u slučaju da usluga iz računa nije bila izvršena na ugovoreni način, isti račun trebao osporiti pismeno i vratiti ga tužitelju. Međutim, osim navoda zastupnika po zakonu tuženika da je račun osporen, pri čemu se ne sjeća kako, a vjeruje da je to bilo pismeno, tuženik ničim nije dokazao ovu činjenicu (čl. 219. ZPP). S druge strane, račun je dospio 23. veljače 2024., a konferencija je održana 28. i 29. veljače 2024. pa kako je tuženik e-mailom od 16. travnja 2024., kojim je odgovorio na tužiteljev e-mail od 15. travnja 2024., ukazao tužitelju da plaćanje nije izvršio jer mu je račun bio hakiran i obećao je podmiriti dugovanje, to proizlazi da mjesec i pol nakon održavanja konferencije, kada je tuženiku moralo biti poznato je li sve što je ugovoreno i izvršeno, tuženik bio voljan platiti račun te je molio za strpljenje, pri čemu ni na koji način nije ukazao da bi u vezi spornog računa bilo što bilo sporno.

19. Ovaj je sud pravnu narav e-maila tuženika od 16. travnja 2026. u kontekstu dokumentacije u spisu i navoda stranaka istaknutih tijekom postupku, već u rješenju kojim je određena prethodna mjera radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u smislu čl. 501.a ZPP, ocijenio kao priznanje duga u smislu odredbe čl. 240. ZOO), a koje pravno shvaćanje je prihvatio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (odluka PŽ-2302/2026-2 od 21. siječnja 2026., točka 9. obrazloženja). Ne mogu se stoga prihvatiti kao poslovno i životno logični i uvjerljivi navodi zastupnika po zakonu tuženika da je ovaj e-mail poslao u razdoblju kad je tužitelj rekao da će korigirati račun jer niti iz jednog dokaza izvedenog tijekom ovog postupka ne proizlazi da tužitelj nije uredno i na vrijeme ispunio ugovorene obveze i da bi stranke iz tog razloga ugovorile korekciju iznosa računa.

20. Tužitelj je s dostatnim stupnjem uvjerenja dokazao odlučne činjenice koje se odnose na ispunjenje obveza iz ugovora pa je tako iz dokumentacije u spisu vidljivo da je logotip tuženika bio istaknut na konferenciji i da je njegov zastupnik po zakonu sudjelovao kao panelist, dok iz iskaza zastupnice po zakonu tužitelja i svjedoka proizlazi i da je zaposlenicama tuženika (koje je zastupnica po zakonu izrijeком i navela) bilo omogućeno sudjelovanje na konferenciji, odnosno da su iskorištene dvije kotizacije sukladno ugovoru. Prema tome, kako tuženik nije s uspjehom pobio navode tužitelja o ispunjenju ugovornih obveza, sud je ocijenio da je dužan, u skladu s odredbom čl. 9. ZOO, isplatiti tužitelju ugovoreni iznos.

21. Visina tužbenog zahtjeva proizlazi iz čl. 4. st. 1. Ugovora br. 2024-05 te iz računa br. 036-POSL1-01 od 8. veljače 2024. (list 20. spisa).

22. Račun je dospio 23. veljače 2024. u skladu s čl. 4. st. 2. Ugovora br. 2024-05 pa je tuženik dužan tužitelju, na navedeni iznos od 3.125,00 EUR, isplatiti zakonske zatezne kamate koje teku od 24. veljače 2024. do isplate (čl. 29. st. 1. ZOO). Međutim, na dan kad je račun dospio na naplatu tuženik nije bio u zakašnjenju pa stoga tužitelj neosnovano potražuje isplatu zateznih kamata za taj dan.

23. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO u visini stope koja se primjenjuje na odnose proizašle iz trgovačkog ugovora.

24. Slijedom navedenog, odlučeno je primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP kao pod točkama I. i II. izreke presude.

25. S obzirom da je zastupnik po zakonu tuženike na ročištu održanom 15. rujna 2026. naveo kako smatra da je uređujući sudac u ovom predmetu pristran i da je presuda donesena unaprijed jer je sud, iako ne postoje adekvatni dokazi, odredio prethodnu mjeru kojom su blokirana odnosno povučena sredstva sa računa tuženika, ukazuje se slijedeće. Rješenje o određivanju prethodne mjere doneseno je nakon utvrđenja stupnja vjerojatnosti (a ne izvjesnosti) postojanja tužiteljeve tražbine kako je to i propisano odredbom čl. 501.a ZPP, a koja odluka je prošla provjeru pred višim sudom. Sud je postupak proveo u skladu s relevantnim odredbama ZPP, u postupku je izveo sve po strankama predložene dokaze te je odluku utemeljio na sveobuhvatno utvrđenom činjeničnom stanju i ona je podložna preispitivanju od strane neposredno višeg suda.

26. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP. Tuženik, koji je u cijelosti izgubio spor u odnosu na glavno potraživanje i u pretežitom dijelu u odnosu na sporedna traženja (zatezne kamate), dužan je tužitelju naknaditi troškove postupka koji su mu nastali i koji su bili potrebni za vođenje spora.

27. Tužitelju su priznati troškovi sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. – dalje: Tarifa) i troškovi javnobilježničke nagrade u iznosu od 20,00 EUR prema čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" br. 9/21., 18/22., 154/22.), što uvećano za PDV (Tbr. 46. Tarife, čl. 9. Pravilnika), iznosi 275,00 EUR (točka I. izreke presude).

28. Odluka o zakonskim zateznim kamatama tekućim na dosuđene troškove ovršnog postupka temelji se na odredbama čl. 30. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16.-odluka USRH, 73/17., 131/20., 114/22.) i čl. 29. st. 2. ZOO.

29. Tužitelju su, nadalje, priznati troškovi sastava podneska od 11. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, sastava prijedloga za osiguranje od 12. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 11. toč. 1. Tarife i troškovi zastupanja na ročištima 9. listopada 2025. i 4. rujna 2026. u iznosima od po 50,00 EUR za svako ročište prema Tbr. 9. toč. 5. Tarife te na ročištima 22. listopada 2025., 2. prosinca 2025., 3. srpnja 2025. i 15. rujna 2025. u iznosima od po 200,00 EUR za svako ročište prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, što uvećano za PDV po stopi od 25% i za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 151,25 EUR i trošak predujma za provedbu prethodne mjere u iznosu od 132,72 EUR (list 159. spisa), ukupno iznosi 1.908,97 EUR.

30. Nisu mu priznati troškovi sastava podnesaka od 14. siječnja 2025., 18. ožujka 2025. i 26. kolovoza 2025. (kojima je tužitelj požurivao postupanje u ovom postupku) te od 24. travnja 2026. kojim je tužitelj u spis dostavio punomoć za novoizabranog punomoćnika. Navedeni podnesci, prema ocjeni suda, nisu bili potrebni za vođenje spora u smislu odredbe čl. 155. ZPP. Nadlaze mu nisu priznati troškovi zastupanja na ročištu 9. listopada 2025. preko iznosa od 50,00 EUR do zatraženog iznosa od 200,00 EUR (za iznos od 150,00 EUR) s obzirom da se na navedenom ročištu nije raspravljao o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi, već je ročište odgođeno prije početka raspravljanja. Nisu mu priznati niti troškovi sudske pristojbe (za presudu) preko iznosa od 151,25 EUR do zatraženog iznosa od 169,12 EUR (za iznos od 17,87 EUR) jer je isti postavljen previsoko s obzirom na vrijednost predmeta spora.

31. Odluka o zakonskim zateznim kamatama tekućim na dosuđene troškove postupka temelji se na odredbama čl. 151. st. 3. ZPP i čl. 29. st. 2. ZPP. Pritom je sud visinu stope zatezne kamate odredio u visini stope koja se primjenjuje na ostale odnose jer se radi o tražbini proizašloj iz vođenja sudskog spora, a ne iz trgovačkog ugovora.

32. Obzirom na izloženo, riješeno je kao pod točkama III. i IV. izreke ove presude.

U Zagrebu 18. rujna 2025.

SUDAC
Maja Hilje

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-3088d-5ddd8**

Kontrolni broj: **0cbd1-26eb6-9b15f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.